

La crisi imprevista –però no improbable– desencadenada en la política italiana que ha fet trontollar el Govern de Prodi durant les darreres dues setmanes està quedant enrere. Després d'uns dies “tràgics” en què el primer ministre va perdre la confiança dels seus i va haver de presentar la dimissió, el dimecres de la setmana passada el Senat li va aprovar una moció de confiança amb 162 vots a favor i 157 en contra. Romano Prodi, doncs, va superar el mínim de 160 vots que necessitava i, tot seguit, amb un discurs caracteritzat per la frase “vull deixar les coses clares”, va reconèixer la seva satisfacció pel resultat obtingut al Senat. Per Piero Fassino, secretari del partit DS (Demòcrates d'Esquerra), “l'única majoria de Govern possible és el centreesquerra, no hi ha alternatives”. Amb aquest resultat Romano Prodi obté la majoria suficient i supera la prova al Palazzo Madama (el Senat italià). El més destacat de la vetllada es podria resumir així: l'exprimer ministre Giulio Andreotti ni tan sols no va votar –no era a l'aula–, l'expresident Francesco Cossiga va votar en contra, mentre quatre senadors vitalicis van dir “sí”, així com l'italià de l'Argentina Pallaro, un vot decisiu i necessari per a Prodi que fins al darrer moment va penjar d'un fil. Al seu torn, l'oposició va vaticinar que tot plegat mostrava una “confiança fràgil i amb data de caducitat” i va criticar durament el trànsfuga Marco Follini, que havia estat vicepresident del Consell de Ministres amb Berlusconi i ara forma part de l'Oliviera, com a element clau de la victòria de Prodi.

Sant Romano. A tall anecdòtic, val a dir que la votació per garantir la continuïtat o no del Govern es va fer el 28 de febrer, dia de sant Romano, i Romano Prodi devia gaudir de la intercessió a l'últim moment del seu sant i màrtir perquè durant tota la jornada no estava clara la victòria. Sant Romà, màrtir romà decapitat l'any 258, era un inquietant presagi per a Prodi, que podria també haver acabat decapitat en el Senat davant d'una oposició exultant. Però senadors considerats difícils, com Marco Follini (exvicepresident del Govern Berlusconi), Luigi Pallaro (independent i senador a l'exterior), Fernan-

Prodi aguanta

El primer ministre italià Romano Prodi necessitava 160 vots per continuar governant i el Senat n'hi va atorgar 162. Amb la confiança al Govern renovada, la crisi oberta a causa de les dissidències internes en matèria de política exterior, que van obligar Prodi a dimitir fa uns dies, queda tancada i s'obre una nova etapa en la política italiana.

do Rossi (comunista) i Franco Turigliatto (trotskista) li van donar la confiança i també els vitalicis, claus per aconseguir la confiança de la cambra alta, que es ratificarà per praxis al Parlament, on els números són més fàcils i, per tant, la suficiència política està assegurada. L'oposició parla de “con-

fiança a temps limitat”. L'ara senador vitalici Francesco Cossiga va votar en contra “per coherència amb cinquanta anys de vida política i d'amistat amb els Estats Units”. Per la seva banda, els senadors Carlo Azeglio Ciampi, Emilio Colombo, la premi Nobel Rita Levi Montalcini i Oscar Luigi Scalfaro van

dir que sí a Prodi. Malgrat la confiança en aquest passatge per superar una crisi interna de consens, alguns dels vots afirmatius es convertiran en vots contraris a les polítiques que tira endavant Prodi. Turigliatto, per exemple, li va atorgar la confiança perquè es pogués superar la crisi, però va fer saber que s'oposarà al finançament de la missió a l'Afganistan, al tren d'alta velocitat i a intents de reformar les pensions.

Temes candents. En el seu discurs referent als DICO (drets dels convívants), les parelles de fet, Prodi no es va voler implicar més del necessari i va explicar al Senat que "el Govern ha presentat un decret de llei al Parlament, amb la qual cosa ha exhaurit la seva tasca". Ara tocarà a la cambra "construir un text per a una àmplia convergència" dins d'un debat "serè". Al diari *Avvenire*, de la Conferència Episcopal Italiana d'un tiratge diari de 800.000 exemplars, sortia el mateix dia de la votació una crida de 24 constitu-

cionalistes catòlics recordant que no s'hauria d'aprovar una llei que atorga drets a "relacions gais que no estan obertes a la procreació [i que] s'han de considerar privades de rellevància social". Prodi va voler recordar que en un tema "tan delicat" cada persona és "lliure d'actuar i decidir en absoluta llibertat de consciència". Quant a la família, va reconèixer que "fa falta una política forta per a la família, i estem estudiant com concedir ajudes financeres a famílies nombroses i com augmentar l'oferta de serveis, sobretot de llars d'infants". Pel que fa la reforma de la llei electoral, que per a Prodi és "indispensable", encara no s'han trobat models vàlids.

De tota manera, Romano Prodi, en el seu discurs programàtic al Senat, va repetir que el sud d'Itàlia "ha d'estar situat al centre del desenvolupament" i que cal "rellançar l'ocupació juvenil" amb "una iniciativa forta i substancial". L'objectiu, segons el primer ministre, és "una política nova per inserir el sud com a punta avançada de l'economia europea davant de l'Àsia". Com ja havia avançat, Prodi vol reduir "les despeses de la política" i ha demanat a senadors i parlamentaris que siguin coherents: "No podem demanar sacrificis als ciutadans si no prenem decisions que ens afectin també a nosaltres", va dir. Prodi, de fet, està satisfet perquè ha aconseguit que la seva coalició li ator-

decisiu" a la missió italiana a l'Afganistan. Així, el Govern segueix "una doble via: la de mantenir els compromisos amb els aliats i la de treballar de manera intensa per a un acord polític al país". D'aquí a dues setmanes el decret que finança les missions italianes a l'exterior serà al Senat per ser sotmès a votació. Anna Finocchiaro, la cap de grup de l'Olivera al Senat, creu que les esquerres més radicals han sabut cohesionar-se i no mostrar les divisions, lògiques i legítimes, internes: "Estic segura que els partits d'esquerra de la Unió han donat i donaran proves de cohesió i de cultura de govern, com han demostrat amb el compliment decisions doloroses. El conflicte entre partits és la malaltia infantil del bipolarisme", ha recordat.

Al seu torn l'oposició va reaccionar amb bel·ligerància. Un "buuuu" va ser el so amb què la Casa de les Llibertats va saludar el senador Marco Follini (un trànsfuga) a qui consideren "culpable" de la victòria de Prodi. Segons les primeres reaccions, Silvio Berlusconi ha comentat que Romano Prodi pot continuar governant "precisament pel vot de Follini". Per a l'oposició, Romano Prodi ha salvat la situació amb una "majoria desnaturalitzada", i creu que amb aquesta crisi interna al centre esquerra "ja s'ha obert la campanya electoral per a les noves eleccions", perquè el Govern "és fràgil intrínsecament" i

El primer ministre italià Romano Prodi celebra amb altres diputats de la coalició de l'Olivera la superació de la moció de confiança al Senat, el passat dimecres 28 de febrer.

L'oposició liderada per Silvio Berlusconi considera que aquesta crisi mostra que ja ha començat la campanya electoral per a les properes eleccions

gui "un vot fort i cohesionat" per poder "anar endavant". Les seves darreres paraules després d'un parlament de 28 minuts van ser: "Itàlia té necessitat de governabilitat i d'estabilitat".

La política exterior, punt dèbil.

El detonant que va fer frontollar el govern de Romano Prodi va ser la política exterior. En la seva "segona oportunitat" al Senat, en què finalment va obtenir la confiança, el primer ministre italià va insistir en la necessitat d'una conferència de pau per donar un "tomb

"desapareixerà prematurament". Pocs minuts després de constatar la seva derrota, alguns partits de la Casa de les Llibertats van penjar a Internet imatges de Romano Prodi canviant els lemes electorals. Forza Italia, per exemple, criticant Prodi i la seva "serietat al Govern", i un dels esllògans de l'Olivera afegia: "Dividits en tot menys en l'afany de conservar el poder costi el que costi."

Miriam Diez Bosch
Roma